

בעזרת השם יתברך

פרשת כי תשא

”ח אדר ה'תשפ"ג
שנה 4, גליון 14 (101)

פאר
שבת
טיש

סיפורי מעשייה

ארויסגעגעבן דורך מוסדות היכל הקודש ברסלב

אויף דער דעה, אז זיי זאלן משרד זיין די צווי קינדער, אז זיי זאלן זיך איינס דאס אנדערע נעמען.

אדער א מלאך אדער א גלח

מיר זעען דא אן אינטערעסאנטע זאך; ביי רוב מענטשן איז אפגעמאכט 'אדער בין איך א כולל אינגערמאן וואס זיצט אין בית המדרש, אדער בין איך אן ארבעטער וואס די גאנצע קאפ לייגט אין ביזנעס', אזוי ווי עס גייט דער שפריכווארט: "אדער א מלאך אדער א גלח". מען כאפט נישט אז מען קען זיין ביידע, אזוי ווי מען זעט דא, ווען די בעטלערס זענען געווען אינמיטן דעם יריד איז זיי בייגעפאלן א שידוך, זיי האבן דארט אנגעטראגן דעם שידוך און עס אויסגעפירט; מען קען ארבעטן, זיין אויפן גאס, און אינמיטן די ארבעט, אינמיטן די ביזנעס שוי, עוסק זיין אין גוטע זאכן, עוסק זיין בתקון העולם, צו מאכן שידוכים, (וואס דאס איז זייער א גרויסע זאך, און ווען מענטשן וואלטן געוואוסט ווי חשוב עס איז צו מאכן א שידוך, וואלטן אלע עוסק געווען אין דעם).

דער רבי געבט אונז דא אן עצה און א וועג, דו קענסט זיין אינמיטן א יריד און דארט טראכטן פונעם אייבערשטן און מאכן א שידוך. מען האט אלץ געזען ביי ברסלב'ער חסידים וואס פון אינדרויסן האבן זיי אויסגעזען זייער זייער פשוט, זיי זענען טאקע געווען פשוט'ע מענטשן, א פיש סוחר, א פלייש סוחר, אן עלעקטערישן, א פלאמבער, א קאנטראקטער, און אינמיטן זייער ארבעט האבן זיי אסאך גערעדט צום אייבערשטן, זיך מתבודד געווען, זיך געבענקט צום אייבערשטן און זיך אונטער געזינגען צום אייבערשטן.

ביים רבי'ן איז דא א גייע חידוש, א וועג אפילו פאר פשוט'ע מענטשן. מען קען גיין אנגעטון מיט אלע חסידי'שע קליידער וכו', אבער לאמיר זיך נישט לאזן אפנארן ווער מיר זענען, וואס מיר טוען, און וואס מיר טראכטן, קומט דער הייליגער רבי און געבט אונז א זעלכע הויכע השגות, אז אפילו אינמיטן די ארבעט, אינמיטן עסן אדער אינמיטן זיין באשעפטיגט מיט סיי וואס, טראכט מען פונעם אייבערשטן, מען בענקט צום אייבערשטן, מען זאגט ארויס א ווארט צום אייבערשטן: "רבנו של עולם איך בענק זיך צו דיר", "רבנו של עולם איך

שבת קודש פרשת נח, שנת תשפ"ג לפרט קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. אינדערפרי נאכן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יג, די מעשה פון די זיבן בעטלערס.

אין קורצן פון פריער

דער רבי דערציילט, עס איז אמאל געווען אז מען האט געדארפט אנטלויפן פון א מדינה, בשעת מען איז אנטלאפן איז פארלוירן געווארן אין א וואלד צוויי קליינע קינדער, א אינגל און א מיידל פון פיר פינף יאר, די קינדער האבן נישט געהאט קיין עסן, האבן זיי געשריגן און געוויינט, האט דער אייבערשטער רחמנות געהאט אויף זיי און געשיקט א בלינדער בעטלער, ער האט זיי געגעבן ברויט, ווען די ברויט האט זיך אויסגעלאזט האבן די קינדער ווייטער געוויינט און געשריגן, האט דער אייבערשטער זיי געשיקט נאך א בעטלער, אזוי האט זיך די מעשה איבער געחזרט זיבן מאל, יעדעס מאל איז געקומען אן אנדערע בעטלער, דערנאך האט זיך דאס ברויט ווייטער אויסגעלאזט.

דערציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

און זיי האבן זיך גימאכט גרויסע טארבעס. און זענען גינאנגען אין די הייזער. און זענען גינאנגען אויף אלע שמחות, אויף ברית'ן און אויף חתונות. און זיי זענען גינאנגען ווייטער, און זענען גינאנגען אין שטעט אריין. און זענען גינאנגען אין די הייזער, און זענען גינאנגען אויף די ירידים. און פלעגן זיין צווישן די בעטלערס, אזוי ווי זיי זענען דארט אויף די פרוזעס מיט די טעלער.

'פריזעס' - מיינט לויט'ן היינטיגן אידיש, א באנק וואו מען זיצט.

בזו די קינדער זענען שוין גיווען מפורסמים ביי אלע בעטלערס. ווארן אלע האבן זיי גיקאנט, און האבן פון זיי גיוואוסט, אז דאס זענען די קינדער'עך, וואס זיי זענען פארפאלן גיווארן אין וואלד כנ"ס.

אמאל איז גיווען א גרויסער יריד, אין א גרויסער שמאט. זענען אהין גינאנגען אלע בעטלערס, און די קינדער זענען אויך אהין גינאנגען. איז גיקומען די בעטלערס

אָבער אַ בַּרְסֶלְבֵ'ער חסיד ווערט נישט גערעגט, ער רעדט צום אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף אז די פֿאדעם זאל אריינגיין אינעם לאַך", "הייליגער באשעפער, מיין קינד האט געמאכט דריי קניפן אין א שוך בענדל, העלף איך זאל עס גרינג קענען אויפקניפן".

ל"ו צדיקים רעדן צום אייבערשטן

מענטשן טראכטן: 'עס איז דא די ל"ו צדיקים וואס רעדן צום אייבערשטן'; ביים רבי'ן קען יעדער רעדן צום אייבערשטן, מען קען האבן א בלויזע העמד, אין בית המדרש קוקט ער נישט אויס צו זיין פון די חשוב'ע אידן, ער איז דער פראסטער מענטש ווייל ער גייט אָנגעטון פשוט און זיצט פון אונטן, אָבער ווען ער האלט אינמיטן עפעס טון און עס גייט אים נישט, בעט ער דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף מיר", דער מענטש איז דבוק צום אייבערשטן! ווידער א צווייטער קוקט אויס מער חשוב ווי אים, ער גייט אפילו מיט פּעפּעטע הויזן און זיצט אויבן אָן, אָבער זיין קאפּ ליגט אים אינגאנצן ערגעץ אַנדערש.

וואס מיינט דבוק אינעם אייבערשטן?

וואס מיינט 'דבוק אינעם אייבערשטן'? דבוק - טייטשט צוגעקלעבט, ווען מען קלעבט צו איין זאך צום צווייטן, קען מען עס מער נישט צוריק אויפקלעבן אויסער אויב מען צערייסט עס; פאר איך בין געקומען צו מוהרא"ש האב איך געמיינט, אויב איינער גייט געהעריג מיט א גראדע ריקן וכו', איז ער נישט קיין ערליכער איד, אן ערליכער איד מוז אויסזען אינטערעסאנטליך, אָבער ווען איך בין געקומען צו מוהרא"ש האב איך געהערט דעם ווארט און עס איז מיר זייער געפאלן, 'דבוק צום אייבערשטן' מיינט א מענטש אינמיטן זיין פארנומען, צי ער איז אן עלעקטערישן און ער האלט אינמיטן פאררעכטן ווייערס, אָדער איז ער א בעקער און האלט אינמיטן אויסמישן א טייג צו באקן קעיק, רעדט ער צום אייבערשטן, דאס מיינט דבוק - דער מענטש איז צוגעקלעבט צום אייבערשטן, ער פארגעסט קיינמאל נישט פונעם אייבערשטן.

דאס האט מען געזען ביי די בעטלערס, זיי האבן גערעדט צום אייבערשטן אפילו אינמיטן די יריד, דארט האבן זיי אויסגעפירט דעם שידוך פונעם פארלויבנעם אינגל און מיידל.

דאס איז דאך די גרעסטע חיווק

דער ראש ישיבה האט געזאגט: דער אייבערשטער האט געהאלפן די וואך האב איך אויסגעפירט א שידוך מיט א תלמיד הישיבה. נעכטן ביי די באטע זאגט מיר א בחור, ער דארף חיווק אויסצואווארטן זיין שידוך, ווייל ער איז עלטער פון דעם חתן און ער האט נאכנישט געטראפן זיין שידוך, האב איך אים געזאגט, זיין שידוך איז דאך די גרעסטע חיווק! דאס ווייזט אז דער אייבערשטער מאכט שידוכים, געווענליך איז

ווייל טראכטן פון דיר, איך וויל נישט מסיח דעת זיין פון דיר, "רבנו של עולם איך וויל לערנען, איך וויל דאווענען".

ווען א מענטש זאגט ארויס זיין ווילן פאר'ן אייבערשטן, ער זאגט ארויס זיין בענקשאפט, ווערט פון דעם אזא רעש אויבן אין הימל, עס איז נישט דא קיין העכערס פון דעם.

גרויסע השגות פון צדיקים

הונדערטער מענטשן גייען אין גאס, פון אויסענווייניג קוקן אלע אויס די זעלבע, אָבער געצייילטע מענטשן צווישן זיי שאקלט מיט די ליפן, ער רעדט צום אייבערשטן. מענטשן וואונדערן זיך: 'וואס איז דאס בַּרְסֶלְבֵ'ער חסידות?' און 'מיט וואס איז דער בַּרְסֶלְבֵ'ער חסיד איינגארטיג?' - דאס איז נישט א זאך וואס מען קען באמערקן אינדרויסן, ער זעט ער אויס ווי א פשוט'ער מענטש, און ער איז טאקע א פשוט'ער מענטש, אָבער ער איז אן אַנדערע זאך, ער גייט צווישן מענטשן און ער רעדט צום אייבערשטן, ער טראכט פונעם אייבערשטן, ער בענקט צום אייבערשטן, און ער שעמט זיך פונעם אייבערשטן; ווער שעמט זיך פונעם אייבערשטן? נאר א צדיק! ביי א פשוט'ער מענטש איז נישט דא די זאך אז ער זאל זיך 'שעמען' פונעם אייבערשטן, אָבער דער רבי לייגט אין אונז אריין די גרויסע השגות פון צדיקים, אז מיר זאלן אויך זיך שעמען פונעם אייבערשטן, און זאגן פאר'ן אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך טו תשובה, איך גיי שוין זיין וואויל".

א בַּרְסֶלְבֵ'ער חסיד ווערט נישט גערעגט

ווען א מענטש וויל טון א קאמפליצירטע זאך און עס גייט אים נישט, הייבט ער אן צו שרייען און זיך בייזערן, צום ביישפיל, איינער וויל אריין לייגן א פאדעם אין א נאדל, אָדער איינער פרויבירט אויפצוקניפן קניפן פון א שוך בענדל [בײַ מיר אינדערהיים האב איך די מצוה פון אויפקניפן פארקניפטע ציצית, מען דארף האבן אסאך געדולד דערפאר, ווייל אז מען ציט צו שנעל ווערט די קניפ נאר שטערקער און שווערער], און עס גייט נישט, די פאדעם גייט נישט אריין אינעם נאדל און די קניפ עפנט זיך נישט אויף, הייבט דער מענטש אן שרייען אויף די קינדער ארום, אָדער אויב זיין ווייב רופט יעצט - וועט ער שרייען אויף איר...

אָדער א אינגערמאן האלט אינמיטן אַרבעטן און זיין ווייב רופט אים, זי איז יעצט אין א געשעפט, זי וויל וויסן וועלכע פלייש צו קויפן, ווערט דער מענטש גערעגט: "דו קענסט זיך נישט אליינס אן עצה געבן מיט נאכטמאל? איך האלט יעצט אינמיטן אַרבעטן! דו קענסט מיר אויפהערן צו רופן?! " באַמַת האט עס גארנישט מיטן קינד און גארנישט מיט זיין ווייב, זיי זענען גארנישט שולדיג, עס האט מיט די נאדל, בענדל, און מיט זיין שווערע אַרבעט מיט וואס ער איז יעצט פארנומען, נאר דער מענטש געבט אויס זיין פֿעס אויף דעם וואס קומט אים יעצט אונטער.

ווי אזוי דארף מען חתונה מאכן

דער רבי לערנט אונז דא אויס ווי אזוי מען דארף חתונה מאכן ; ברוך השם אז אנשי שלומינו מאכן חתונות ביליג, מיט אביסל שכל קען מען נישט פארשטיין ווי אזוי מען קען אויסגעבן אזויפיל געלט פאר איין נאכט. די וואך האב איך געשמועסט מיט א חתן, ער האט געלערנט דא אין ישיבה זיבן יאר, דערציילט ער מיר, אז ער האט געזאגט פאר זיין טאטע: "איך דארף נישט קיין שבת באווארפן; איך דארף נישט קיין זאל, מען דארף קיינעם נישט איינליידענען צו די סעודה", האט אים זיין טאטע געזאגט: "מען מוז מאכן א שיינע שבת באווארפן. איי, עס איז נישט דא קיין געלט? מען וועט שוין צוזאמשטעלן געלט", דאס טוט זייער וויי, דאס איז א פארברעך, מען גייט צוזאמשטעלן געלט, פארנוואס? צו קענען קויפן טייערע וויין און ברוינפן? די ברוינפן גייט זיין פרייליך, די וויין גייט זיין פרייליך, אבער דער מענטש גייט זיך נישט פרייען, דער מענטש בלייבט דעפּרעסט. צוויי סעודות ביינאכט און צופרי אפילו אין א קליינע זאל, מיט א פשוטע קעייטערינג, קאסט שוין ביליגעהייט "צען טויזנט דאלער!" עס איז א מורא'דיגע בושה אויסצוגעבן געלט פאר דעם.

די נאכט פון די חתונה אין א געהעריגע זאל קאסט "פינף און פּערציג טויזנט דאלער!" מען האט אפילו נישט דאס געלט, אבער מען מוז חתונה מאכן געהעריג... קענסט דאך חתונה מאכן אין ישיבה וועט עס דיר גארנישט קאסטן, אבער ווייל מען שעמט זיך: "וואס וועלן מענטשן זאגן..." געבט מען אויס פאר די פאר שעה אזויפיל געלט.

פארברענען געלט צוליב פינף שעה

זיך קויפן א שטריימל פאר אכט טויזנט דאלער, קען מען נאך 'אביסל' פארשטיין, ווייל דאס וועט מען כאטש ניצן די קומענדיגע פינף יאר, מען דארף אויך נישט קויפן אזא טייערע שטריימל, מען קען עס אבער פארשטיין; אבער פארברענען געלט צוליב פינף שעה פון די נאכט פון די חתונה, וועגן וואס וועלן מענטשן זאגן? ... דאס איז דאך א מורא'דיגע בושה!

וועגן דעם מאכן מענטשן נישט חתונה זייערע טעכטער, מען שיקט זיי ענדערש ארבעטן אין א אפיס, ווי די טאכטער וועט דארט באפריינדעט ווערן מיט איר בעל הבית - דער אייבערשטער זאל אפהיטן, אבי מען זאל קענען אנוועק לייגן געלט צוויי יאר, און נאכדעם קענען מאכן א טייערע הנאים און א טייערע חתונה...

די זעלבע טוט מען מיט די בחורים, זאלן זיי ווארטן אפאר יאר ביז מען וועט האבן גענוג געלט א שידוך צו טון, און קענען קויפן טייערע צירונגען פאר די פּלה... אבער דער הייליגער רבי לערנט אונז דא אויס ווי אזוי מען קען חתונה מאכן גרינג, נעם אביסל שריים פון דא און דארט און מאך א חתונה.

מען משדך א בחור פון א גאנצע שטוב מיט א מיידל פון א גאנצע שטוב, א בחור פון א האלבע שטוב מיט א מיידל פון א האלבע שטוב, א גרוש מיט א גרושה, א חלויז מיט א חלוצה, א יבם פאר א יבמה... און דא האט דער אייבערשטער געהאלפן דער בחור האט באקומען א שידוך מיט א פּלה פון א גאנצע שטוב, איז דאס די גרעסטע חיזוק אז מען זעט אז שידוכים קומט פונעם אייבערשטן.

איך בין ביי מיין טאטע'ס משפחה דער עלטסטער, דער בכור, מיין יונגערע שוועסטער האט געהאט קינדער פאר מיר, וואס האב איך געדארפט טון? זאל איך אריבער גיין הרגענען די בעפי?... ווייל זי איז יונגער טאר זי נישט האבן קינדער פאר מיר? די זעלבע זאך איז מיט א שידוך, אז יענער איז יונגער טאר ער נישט ווערן א חתן פאר דיר?! פארקערט, נעם ארויס חיזוק פון דעם אז קינדער קומט פונעם אייבערשטן, שידוכים קומט פונעם אייבערשטן, גארנישט דארף נישט שטימען, עס דארף נישט האבן א פּשט, דער אייבערשטער האט אים געהאלפן, און ער וועט מיר אויך העלפן.

דער אייבערשטער וועט מיר אויך העלפן

די זעלבע זאך איז מיט פרנסה, מען קען זען א אינגערמאן וואס איז א חכם מחוכם, זיין טאטע איז אן עושר און געבט אים יעדע האלבע יאר געלט צו אינוועסטירן אין ביזנעס, ער פרובירט צו מאכן געלט און עס גייט אים נישט, ווידער א צווייטער וואס איז נישט אזוי קלוג ווי אים, ארבעט און איז נא מצליח, דאס שטימט נישט, וואס איז פּשט דערפון? עס וואלט געדארפט זיין פארקערט, נאר דאס איז חיזוק פאר יעדן, מען זעט אז דער אייבערשטער געבט פאר יענעם פרנסה, פריי איך זיך מיט מיט יענעם'ס שמחה, אז דער אייבערשטער וועט מיר אויך העלפן.

און תיכף ווי מע האט אנגיהובן דערפון צו שמוסן, איז דאס זיי ארע זייער גיפּעלן, האט מען זיי משדך גיווען, רוישמיר ווי מאכט מען זיי חתונה.

עס איז אבער דא איין פּראבלעם, ווי אזוי מאכט מען זיי חתונה? זיי זענען דאך פּעטלערס, זיי האבן נישט קיין געלט.

האבן זיי זיך מיישב גיווען, באַשר אין דעם און דעם טאג, וועט זיין פאם מלך מינינעם.

'מינינעס' - מיינט לויט'ן היינטיגן אידיש, א סעודה לכבוד דעם יום הולדת.

ווערן אהין גיין ארע פּעמלערס ווערן זיי זיך דארטן אויסבעטן קוילימט און פלייש, דערפון וועט מען זיי מאכן חתונה. איז אזוי גיווען, זענען ארע פּעמלערס גינאנגען אויף די מינינעס, און האבן זיך אויסגיבעטן פלייש און ברויט, און זיי האבן נאך פארנומען וואס סע איז גיבליבן פון דער סעודה, פלייש און קוילימט.

ברענגען נאך בחורים אויף די וועלט...

א בחור האט מיר איבערדערציילט וואס זיין מגיד שיעור האט געזאגט אין ישיבה, "דער עיקר לעבן איז אלס בחור, דעמאלט דינט מען דעם אייבערשטן, דערפאר איז נישט דא וואו זיך צו זאגן צו חתונה האבן, די גאנצע זאך פון חתונה האבן איז נאר כדי מען זאל קענען ברענגען נאך בחורים אויף די וועלט... איך האב נישט געוואוסט צי איך זאל לאכן אדער וויינען, אזוי צו רעדן?! ביים רבי'ן איז געווען דער עיקר נאך די חתונה, ווייל אז מען האט חתונה קען מען לערנען תורה בטורה, אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (יומא עב:) : ווי אזוי איז מען זוכה צו לערנען תורה בטורה? "נושא אשה, ואחר כך לומד תורה", אז מען האט חתונה און נאכדעם לערנט מען תורה, דעמאלטס קען מען זיין אפגעהיטן און הייליג.

סם המות

דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לכרכה האט אמאל געזאגט פאר א בחור: "אז דו וועסט חתונה האבן און דו וועסט מיר זאגן דו ביסט אן ערליכער איד, וועל איך דיר גלייבן, אבער אז דו וועסט בלייבן א בחור און מיר זאגן אז דו ביסט אן ערליכער איד וועל איך דיר נישט גלייבן".

נאר אז מען האט חתונה קען מען זיין אפגעהיטן, איי, אסאך אינגעלייט זאגן אז זיי האבן חתונה געהאט און עס איז זיי נישט גרינגער געווארן, מוז זיין אז דער חתן מדרוך האט זיי נישט מדרוך געווען ריכטיג, ער האט סתם פארדרייט דעם קאפ אז דאס טאר מען נישט און יענץ טאר מען נישט, קומט אויס מען בלייבט א בחור מיט א ווייב, דער חתן מדרוך טוט זיך אן 'באצטלותא דרבנן', מיט סטראקעס... און פארקויפט סם המות, נאכדעם פאלט דער אינגערמאן נעבעך אראפ אין עבירות רחמנא לצלן.

אויב מען האט חתונה און מען פירט זיך אזוי ווי עס שטייט אין די הייליגע תורה, אזוי ווי עס שטייט אין שלחן ערוך, קען מען זיין זויבער און אפגעהיטן פון עבירות.

מאן און ווייב זאלן לעבן בשלום

דער יצר הרע קען נישט צוקוקן אז מאן און ווייב זאלן לעבן בשלום, קומט ער און מאכט א קריגעריי צווישן מאן און ווייב, דארף מען זיין זייער שטארק אנטשלאסן ביי זיך, 'איך גיי זייער אכטונג געבן אויף מיין ווייב, איך גיי איר נישט וויי טון, איך גיי זיך נישט טענה'ען מיט איר, איך וועל איר אייביג געבן גערעכט, אפילו איך גיי דערלייגן דערפון'. מוהרא"ש האט

אונז אויסגעלערנט, מיט א ווייב טענה'ט מען נישט, מען מאכט איר פרייליך, מען געבט איר אייביג גערעכט, שפעטער וועט זי שוין קומען זאגן אז זי זעט איין אז דו ביסט געווען גערעכט. דאס אליינס דארף מען בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל זיך קענען איינהאלטן און זיך נישט אויפרעגן אויף מיין ווייב".

דער אייבערשטער זאל העלפן, מיר זאלן לערנען דעם רבינ'ס ספרים, וועט אריין גיין אין אונז אזא שטארקע בענקשאפט צום אייבערשטן אז מיר וועלן נישט אויפהערן בענקען צום אייבערשטן. דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

נאכדעם האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון: "שבת קדשנו, מחמד עינינו, מאיר עינינו, בזכות רבנו. אשרינו אשרינו, מה טוב חלקנו, שזכינו להתקרב לרבנו".

בס"ד

היכל הקודש

בגשיאות הראש ישיבה שליט"א

התודה והברכה

לידידנו היקר

מוה"ר לייבי

ליבערמאן שליט"א

שנדב סכום הגון לכוללינו

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370